

Мразени без причина

"Това стана, за да се изпълни думата, написана в техния закон: "намразиха Ме без причина"."

Йоан 15:25

Религиозният свят по времето на Исус го мрази и накрая го умъртвява. Те го мразеха, защото начинът му на живот беше в разрез с техния. С примера си на жертва Той осъждаше техния начин на егоизъм, а с учението си разобличаваше популярните им грешки, като същевременно проповядваше непопулярни истини.

Думите от нашия встъпителен текст, взети от Псалм 69:4, са казани от Исус на учениците му в последните часове на земното му служение. Той е знаел за страданието и мъката, които те скоро ще изпитат, и се е постарал да подготви сърцата и умовете им за събитията, които скоро предстоят. Той не искаше те да се препънат, а да бъдат готови да получат Светия Дух на Петдесетница и да участват в прекрасните привилегии на небесното призвание. Евреи 3:1

Презрението на света

По време на служението на Исус учениците научават, че да бъдеш последовател на скромния и смирен Исус не им носи благоволенieto на тогавашния религиозен свят. Имало е случаи, когато множествата са се стичали около любимия си Господ, но често мотивът им се е оказвал каквато и да е материална или плътска полза, която са се надявали да получат от Него. Малцина се интересуваха от Него до степен да Го следват вярно или да са готови да правят жертви, за да бъдат Негови ученици. Йоан 6:26 и 27 и 60 и 66

Когато настъпва моментът Исус да бъде разпнат, учениците Му несъмнено вярват, че Той ще успее по някакъв начин да избегне смъртта и да поеме ролята си на водач и цар на Израел. Те са били запознати с думите на пророк Исаия, който пише за Месията: "Няма да има край на нарастването на управлението Му и на мира". (Исаия 9:7). И все пак не знаеха, че първо е било необходимо Той да пострада и да умре за света, преди да се изпълнят прекрасните пророчества във връзка с царската Му слава. Надеждата им беше да споделят с Учителя Неговата слава, която, както вярваха, беше наближила.

Исус трябва да умре

Исус не скрива от учениците си необходимостта от скорошната си смърт. От библейския разказ научаваме: "Оттогава Исус започна да обяснява на учениците Си, че трябва да отиде в Йерусалим и да пострада много от старейшините, първосвещениците и учителите на закона, и че трябва да бъде убит, а на третия ден да възкръсне." (Матей 16:21). Въпреки че изявлението на Исус е ясно, последователите му сигурно са си помислили, че казаното от него има някакъв друг смисъл.

Исус знаеше, че учениците Му все още гледат на привилегиите на ученичеството от гледна точка на материалните предимства и на славата, която се надяваха да придобият, като бъдат свързани с Него. Знаеше също, че след Петдесетница те ще бъдат проникнати от Светия Дух на разбирането. Сега обаче те не можеха да приемат факта, че смъртта на техния Господ действително ще се случи.

Последователите на Исус мразеше

Учениците обичат своя Учител и са убедени, че Той е божествено определеният Месия, но все

още не разбират, че преди да се стигне до слава и почести, със служението Му ще бъдат свързани страдания и смърт. По-късно Петър пише: "Те се чудеха за какво време или ситуация говори Христовият Дух в тях, когато предварително им казваше за Христовите страдания и за великата Му слава след това". 1 Петрово 1:11

Във водещия ни стих Исус признава, че е бил мразен без причина, и обяснява: "Светът би те обичал като свой, ако принадлежеше към него, но ти вече не си част от света. Аз те избрах да излезеш от света, затова той те мрази. Помниш ли какво ти казах? "Робът не е по-голям от господаря. След като са преследвали мен, естествено е, че ще преследват и вас. И ако бяха послушали мен, щяха да послушат и вас. Те ще ви сторят всичко това заради мен, защото отхвърлиха този, който ме е изпратил". Йоан 15:18-21

Учителят също така предупреди: "Но идва време - всъщност то вече е тук - когато ще се разпръснете, всеки ще тръгне по своя път и ще ме остави сам. Но Аз не съм сам, защото Отец е с Мене. Казах ви всичко това, за да имате мир в Мен. Тук, на земята, ще имате много изпитания и скърби. Но дерзайте, защото Аз победих света." Йоан 16:32 и 33

Добре е да отбележим, че не толкова предупреждението за предстоящото разпръскване и преследване е имало за цел да даде на учениците мир и добро настроение, а по-скоро когато то дойде, те ще разберат истинското му значение. Тогава те ще разберат, че имат голямата привилегия да страдат заедно с Исус. Той искаше те да знаят, че Той е победил света и че и на тях ще им бъде дадена сила да победят света, ако продължат да бъдат Негови ученици. С тази обещана увереност в победата те можеха да се радват въпреки съпротивата и преследванията на света. Знанието, че страдат заедно със своя скъп Господ, ще им даде кураж да продължат вярно напред.

Победители

От примера, даден от Исус по време на собствения Му живот, служение и учение, става ясно, че християнският живот е борба с противопоставянето. Води се непрекъснатата война, в която сме ангажирани в битка със страховити врагове, които биха ни надвили, освен ако не ни е дадена божествена сила да ги победим. Сатана, дяволът, е големият противник на християнина, а неговите съюзници са светът и нашата собствена паднала плът. (1 Петрово 5:8;

Йоан 17:14 и 15; Римляни 7:18). Говорейки за себе си, апостол Павел пише: "Дисциплинирам тялото си като атлет, като го тренирам да прави това, което трябва. В противен случай се страхувам, че след като проповядвам на другите, самият аз мога да бъде дисквалифициран". 1 Коринтяни 9:27

Терминът "побеждавам" се използва, за да опише победата на християнина над дявола, над света и над собствената ни плът. Злото е в основата на света, чийто княз е Сатана. Затова Павел наставлява: "Не позволявайте на злото да ви победи, а побеждавайте злото, като вършите добро". (Римляни 12:21). Йоан също така насърчава: "Не е нужно да се прави зло, а да се прави добро: "защото всеки, който се е родил от Бога, побеждава света. Това е победата (от гръцки: средство за успех), която победи света, а именно нашата вяра". 1 Йоан 5:4

Бог е любов

Нашият Небесен Отец е автор на любовта и е бил неин покровител през вековете. Сатаната обаче е автор на егоизма. Тези два принципа воюват помежду си още от времето на човешкото грехопадение. Божият народ - онези, които са му служили вярно във всички епохи - е бил

мотивиран от любовта си към него. Те са били ръководени от Него и Неговия Дух, докато по-голямата част от останалото човечество е преминало през живота, контролирано до голяма степен от принципа на егоизма.

Човекът е създаден по Божия образ и следите от този образ все още са останали и се проявяват в делата на доброта от страна на много хора. (Битие 1:27). Въпреки това не случайната добра постъпка представлява преодоляване на света и неговия дух. То трябва да бъде обръщане от принципа да живеем за себе си към принципа да живеем за Бога и да посветим живота си в служба на Него. Заради греха "азът" е възприет от човешкото семейство като доминиращ мотив за живот. То се е превърнало в такъв начин на живот в света, че се смята за нормално. Личният интерес е принципът, който управлява този свят, а Сатана е "богът на този свят". 2 Коринтяни 4:4

Обичайте се един друг

Единственият начин, по който егоизмът може да бъде премахнат и принципът на любовта да се установи на цялата земя като водещ принцип на живота, е Божият план за спасение. В лицето на Исус ние имаме най-пълния пример за любовта

като начин на живот. Той не само ни даде пример, но и нареди любовта на Своите последователи, като каза: "Нова заповед ви давам , да се любите един друг, както Аз ви възлюбих." Йоан 13:34

Този дух на любов не е бил нито напълно разбран, нито оценен от богатия млад владетел, на когото е било казано да продаде всичко, което има, и да го раздаде на бедните, но след това си тръгнал огорчен (Матей 19:16-22; Лука 18:18-23). Следвайки закона за самосъхранение, той беше натрупал светски блага за себе си и не беше готов да ги сподели с другите. Учениците бяха озадачени от съвета на Исус към богатия младеж, който сякаш отразяваше безразсъдното изоставяне на всички лични интереси.

Истинско ученичество

Тогава Петър каза на Исус: "Оставихме всичко, за да Те последваме! Какво тогава ще има за нас?" (Матей 19:27). Петър напомня на Учителя, че като негови ученици те са изпълнили условията, които Той се е опитал да наложи на богатия млад владетел. Тяхното всичко не беше толкова много, колкото неговото всичко, но принципът беше същият. След като направиха тази жертва, те естествено искаха да знаят какво могат да очакват да получат в замяна. Въпросът на Петър

разкрива, че той все още не е оценил истинския дух на ученичеството. Може би се е надявал, че ще получи нещо под формата на почести и престиж. Вместо да бъде скромен рибар, той може би е желал да заеме видна позиция в царството на Месия, да бъде владетел или велик сред хората.

Исус отговори: "Уверявам ви, че когато светът стане нов и Човешкият Син седне на славния си престол, вие, които сте мои последователи, също ще седнете на дванадесет престола и ще съдите дванадесетте израилеви племена. И всеки, който се е отказал от къщи или от братя, или от сестри, или от баща, или от майка, или от деца, или от имот заради мен, ще получи в замяна стократно повече и ще наследи вечен живот." (Матей 19:28-29). От този пасаж не бива да имаме погрешната представа, че Господ желае християните да жертват другите. Би било погрешно да лишим семействата си от необходимите удобства и провизии. Въпреки това, след като сме направили това, излишъкът е на Господ.

Повдигни кръста си

Когато Исус съобщава на учениците си, че отива в Йерусалим и че очаква там да бъде арестуван

и убит, Петър не иска и да чуе за това. "Но Петър Го взе настрана и започна да Го мъмри, че говори такива неща. "Небето не позволява, Господи", каза той. "Това никога няма да ти се случи!" Отговорът на Исус на този добронамерен съвет беше: "Махни се от мен, сатана! Ти си опасен капан за мен. Ти виждаш нещата само от човешка гледна точка, а не от Божията". (Матей 16:22-23). Петър се опитваше да убеди Учителя, че трябва да позволи на личния си интерес да му повлияе и да не отива в Йерусалим, където знаеше, че го очакват врагове.

Петър неволно подкрепя каузата на Сатана, който винаги насърчава хората да мислят първо за себе си. Хората от света, чийто княз е Сатана, най-често мислят първо за себе си. Това е техният начин на живот и е така още от времето на Едем, но това не е Божият начин. "Тогава Исус каза на учениците Си: Ако някой от вас иска да бъде Мой последовател, трябва да се откаже от своя път, да вземе кръста си и да Ме последва. Ако се опитате да се държите за живота си, ще го загубите. Но ако се откажете от живота си заради Мен, ще го спасите." Стихове 24 и 25

Още тогава Исус жертва живота си за целия свят на човечеството. Като цяло в днешното общество повечето хора смятат за глупаво да мислят за

някой друг, освен за себе си. Исус обаче се обръща към ума и сърцето на Петър и другите ученици, като насочва вниманието им към факта, че животът им ще бъде спасен по Божия начин, а не като следват светския принцип "първо себе си".

Да победим света означава като християни да се противопоставим на принципа на егоизма, с който сме заобиколени отвсякъде. Ние полагаме живота си безкористно в служба на Бога, на истината и на братята. (Филипяни 3:7 и 8; 1 Йоан 3:16). Ние не сме призвани да бъдем "извън света" или да живеем в изолация от света. (Йоан 17:15). Напротив, макар да сме в света, трябва да останем отделени от неговите принципи и стандарти и да не позволяваме да бъдем повлияни от егоистичния му дух. Изпитанието за нас е, докато физически живеем и работим в света, да не се съобразяваме с общия му дух, а да продължаваме да полагаме усилия да губим живота си в името на божествената любов. Римляни 12:2

КРЪЩЕНИЕ ДО СМЪРТ

Богата благословия очаква християните всяка година, когато те отбелязват паметта на

жертвената смърт на нашия Господ Исус. Приемането на символичните хляб и чаша представлява присвояване на богатата на Неговата жертва. (Матей 26:26-29). След като сме получили по този начин ползите от неговата откупна жертва, ние се радваме на божествената благодат към нас и си спомняме за нашата привилегия също да се жертваме, да "умираме всеки ден", както е било, като се отричаме от себе си и полагаме живота си в изпълнение на Божията воля. (1 Коринтяни 15:13). Това може да включва остракизъм от страна на света, разход на физически сили или да бъдем наранени от онези, които са ни оклеветили с думите си.

Нашето кръщение е кръщение в смъртта на Исус. "Забравихте ли, че когато се съединихме с Исус Христос в кръщението, ние се присъединихме към Него в Неговата смърт? Защото ние умряхме и бяхме погребани с Христос чрез кръщението. И както Христос беше възкресен от мъртвите чрез славната сила на Отца, така и ние сега да живеем нов живот.

Понеже сме се съединили с Него в смъртта Му, ще възкръснем, както Той е възкръснал." Римляни 6:3-5

Получихме специална покана да тръгнем по стъпките на нашия скъп Господ и Учител. Да го "следваме" означава, че нашите преживявания в света ще бъдат подобни на неговите. Исус обяснява: "Истина ви казвам, че робите не са по-големи от господаря си. Нито пък пратеникът е по-важен от този, който изпраща посланието". (Йоан 13:16). На онези, които вярно следват стъпките на Учителя, дори да бъдат "мразени без причина", е дадено обещание: "Онези , които победят, ще седнат с Мен на Моя престол, както Аз победих и седнах с Моя Отец на Неговия престол." Откровение 3:21